

Als xiquets de Russafa

Está mes que clar. Sé que vos agrada eixir en el miracle, inclús tú Paquito, Juanet o Xavier habeu pensat i desitjat fer de Fray Vicent.

Jo estic en tots els vostres secrets, i e vist en vostres ulls al pas dels ataviats amiguets que van vestits per a la representació, que els enveja.

Algun pretext del pare perque eixos dies no se estudia o sols penseu en el miracle, eixa llibertat un poc excesiva de vindre de anar de açí cap allá als ensaig —póbre i abnegat i mártir del senyor que vos ensenya—, despres al concurs de Lo Rat Penat, que si a casa Insa o al que vos deixen els trajes que niá que vore com vos els entreguen i com els torneu, que si a la procesó, que ja está el Sant en el altar, etc., etc....

Mes quin goig mes regran quant se representa el miracle rodejats de gent de llums i teles, fet un gran silenci en la replaça, acallaes converses, volteig de campanes, —¡ai! eixes campanes de St. Valer que yo senc desde ma casa situada prou llunt de açí—, els aspres i agradables trepidants de les traques, quant ja el silenci impera, la veu un poquet estomordida de Blaiet al començar.

Casi sense donarse conter el mes complet domini de la veu, dels nyer-vis de eixe formogoleig que vos imposa un poc perque ahí estan vostres pares i veins que venen a vórevos.

Alguns perque estan cansats ¿che cansats als deu u onze anys? diuen per boca dels pares que ja son majors i que el paper de Colau o Nofre o Cento no livá... A tos asó aquell que casi no parla... i de asó que dic era avanç quant quedaven afonics al segon dia, mes ara en los microfonets i altaveus que tenim. No dic, si quant mes tenim... Tingau en conter que jo que ja tinc mols miracles vist —quizá vora el mig segle—, ¡uy! cuants anys direu vos envetje i que llágrimes me fan traure al sentir per eixe gest o pas o veu el sentit de lo que representeu inspirat, dirigit per vostre mestre Sr. Santafé.

Jo volia un any aconseguir que el miracle se fera encara que solsmen una vegá per xics mes majorets casi homens, mes frecasá la idea. Ningú tingué el suficient valor, ni espenta pera actuar com vosaltres.

¡Ahí es! sou els unics pera aquestes representacions al aire lliure com en tots temps grecs y romans feen...

Avant xiquets que ésta varriada de Russafa a eixir en el miracle, jo vos done má sincerísima benhaurança i felicitació.

I Sant Vicent desde el cel riurá complagut...

Associacio de Sant Vicent Ferrer

Altar de Russafa

Valencia, any 1968